

hemeroteques. Quina és la responsabilitat política que vosté creu que jo deu assumir? Diga-m'ho. No ho solte com una frase.

Igual que vosté solta que jo soc la que ha perpetuat el model Blasco-Cotino. Poden ser dues coses: que vosté tinga una ignorància absoluta sobre el que era eixe model o que està exercint al més pur estil Trump, contant una falsedad sabent que és falsa. Aleshores, qualsevol de les dues jo crec que és inaceptable en un hemicicle, inaceptable en la vida, inaceptable moralment, val? La segona sobretot. La primera, doncs la ignorància és molt atrevida, no?

Però el model Blasco-Cotino era donar a dit a empreses amigues, entre elles Gerocentros del Mediterráneo, que no he de dir-li de quina família era, que en pau descanse, veritat? Era donar a empreses amigues un terç de places que ja per endavant sabien que anaven a tindre contractades i pagades. I després feren el segon..., això va ser el senyor Blasco, i després vingué el senyor Cotino i feu el segon terç i el tercer terç.

I després arribà el tribunal..., i no, senyora Bastidas, informe's. No va ser la consellera anterior qui ho va dur a plet. No, senyora Bastidas. No, senyora Bastidas. Mire, ho va intentar. Ho va intentar. Igual que ho vaig intentar jo. I el Consell Jurídic Consultiu va dir que no. Entén? Ho va intentar. Si jo no vaig a contar-li una cosa que no siga. La senyora Asunción Sánchez Zaplana ho va intentar. Però no ho va fer. El recurs el van fer Aerte i Aeste. I els dos van tombar el model Blasco-Cotino. I aixina és. Aixina és, com li ho estic diguent.

I que ara és mi tan querida empresa privada. No, no és ni tan querida ni tan odiada. Al final, u juga amb el que té. I què era el primer que calia fer? Que la gent que no té possibles tinga accés a una plaça sostinguda amb fons públics. I què havia jo de fer en el 2015? Que jo no soc una gallina que va ponent per ahí residències. Doncs el que ja n'hi havia sostingut-ho amb fons públics. I aixina se fan les contractacions i se fa el concert social. I per això hem multiplicat les places sostingudes amb fons públics, que ara, de totes les places, dos terços estan sostingudes amb fons públics, perquè la situació socioeconòmica de la persona no determine el seu dret a tindre un recurs residencial, senyora Bastidas. Però jo no he sigut mai enemiga de l'empresa, com diuen vostés, no.

Ara bé, el que estem impulsant amb el Pla Convivint volem que siga públic i de gestió pública, perquè és el model que pensem que millor respon als drets de les persones.

Però, de moment, en la primera legislatura vam fer el que vam poder en esta part, perquè no teníem pressupost per a infraestructures. Efectivament, no en teníem, senyora Bastidas. Teníem pressupost per a la dependència, per a les prestacions directes, per a posar la renda valenciana d'inclusió en marxa, les prestacions directes a les persones. En la primera legislatura vam dir: primer, les persones. I en esta segona..., i a mi m'haurà sentit moltes voltes dir que la Conselleria d'Igualtat i Polítiques Inclusives havia de ser una conselleria inversora. I és en esta legislatura quan tenim pressupost per a fer-ho i hem fet el Pla Convivint. I 23 infraestructures ja estan acabades.

I no diga que no hem fet residències, perquè sí que les hem fetes. I les hem fetes en salut mental, i les hem fetes en discapacitat, i les hem fetes en centres de dia, perquè

hi ha molt més que residències de majors. També s'han de fer centres de dia, també s'ha de fer per a la discapacitat i, també, sobretot, s'ha de fer per a la salut mental i per a infància, i per a dones. I totes infraestructures les hem posades en marxa. I vosté ho sap, perquè jo en les preguntes li ho contestat.

En qualsevol cas, no tenim factures en els calaixos. No confonga vosté el que és un rescabalament amb factures en els calaixos.

I si vosté no entén... -i acabe de seguida, que és que m'estic passant- si vosté no entén que en dos anys de pandèmia, quan vosté diu: «Què han fet vostés estos dos anys?» Si a vosté li pareix poc haver lidiat amb esta pandèmia, és que realment vosté està fora de la realitat, senyora Bastidas. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Interpel·lació al conseller d'Educació, Cultura i Esport, senyor Vicent Marzà Ibàñez, sobre la política general del Consell en matèria de promoció de la llengua oficial de l'estat i de la llengua cooficial de la Comunitat Valenciana, que formula la diputada María de los Llanos Massó Linares (GP Vox Comunidad Valenciana) (RE número 49.235, BOCV número 220)

El senyor president:

En acabar esta interpellació, senyories, continuarem amb el següent punt de l'ordre del dia, i últim, que és la interpellació al conseller d'Educació, Cultura i Esport sobre la política general del Consell en matèria de promoció de la llengua.

Formula la interpellació la il·lustre diputada María de los Llanos Massó, en nom del Grup Parlamentari Vox Comunidad Valenciana.

La senyora Massó Linares:

Gracias, presidente.

Buenos días, señor Marzá.

Mire, por mucho que usted vuelva hoy a decirnos que este tema está zanjado, que el debate está cerrado y que no hay ningún problema, nosotros vamos a seguir poniendo este debate sobre la mesa tantas veces como sea necesario, porque no es solo un problema lingüístico, que también, es un problema de supervivencia de nuestra nación, de la nación española, porque ustedes están usando la lengua - se lo he dicho muchas veces - como arma para crear país. Un país que no existe y que jamás va a existir.

Le interpelamos hoy a que sea valiente, señor Marzà, a que nos explique algunas cosas con total sinceridad. ¿Su país imaginario no vale tanto como para que usted admita qué es lo que está haciendo si tan beneficioso es para todos?

Le interpelamos sobre su política de promoción de la lengua oficial de España y de la lengua cooficial en la Comunidad Valenciana. ¿Cuál es el objetivo final que pretende conseguir con su política lingüística?

Usted nos contará las mentiras de siempre. Usted pretenderá decirnos que es el supuesto beneficio de nuestros niños, esa política de inmersión y de imposición. Usted nos dirá que lo hace por el bien de nuestros niños. Pero, después de escuchar lo que vamos a decirle hoy, no solo a usted, sino a todos los valencianos, no debería seguir un minuto más al frente de la conselleria. Y de eso también es responsable el presidente Puig.

Pero vamos a lo que nos ocupa. Usted nos va a contar las historias de siempre, pero es que nosotros hoy le vamos a contar a los valencianos lo que usted cuenta fuera de aquí.

Hoy vamos a escuchar lo que usted dice en realidad. La hemeroteca es la hemeroteca, las grabaciones de los programas de radio son las grabaciones de los programas de radio, y son interesantes. He estado escuchando varias veces algunas de sus intervenciones. Y no me diga que son interpretaciones mías, es su propia voz. Y ya le anuncio que cuando termine esta interpellación todos los valencianos podrán escucharlo de su propia voz en nuestras redes sociales.

11 de septiembre de 2014, entrevista en una emisora de Catalunya. Preguntado el señor Marzà por cómo ve la fiesta de la Diada en Cataluña, dice: «Como compañeros de nación, lo festejamos». ¿De qué nación somos compañeros de los catalanes, señor Marzà?

Siguiendo con la conversación, añade: «Reivindican nuestro país». Y, como no he visto en ninguna celebración de la Diada que reivindiquen la nación española, ¿a qué país se refiere, señor Marzà? Tranquilo, ya se lo digo yo, porque usted lo explica más adelante en la entrevista, y dice literalmente: «Los que pensamos que los países catalanes son una realidad más allá de lo que diga el estado y deberíamos ser el futuro todavía más, yo lo veo con esperanza». Queda claro ya que país reivindica el señor Marzà.

Hoy, por desgracia, no nos acompaña el presidente Puig, porque estas declaraciones fueron públicas y él era conocedor de ellas cuando le nombró. Por tanto, es corresponsable.

Pero es que cuando el señor Marzà habla de España, el único país al que pertenece nuestra región, habla en estos términos: «Cataluña puede independizarse y hacer su camino en plena libertad y dejar el lastre que significa España». Tenemos en el gobierno a una persona que considera a España como un lastre.

Señor Marzà, Valencia es España y lo seguirá siendo, igual que Cataluña. Y desde Vox ya le digo yo que lo vamos a defender.

Pero no termina aquí el señor Marzà. El señor Marzà habla de «ataques a los catalanoparlantes y al resto de naciones

oprimidas del estado». Y prosigue: «El estado español no es un estado democrático. Nos está ahogando durante tiempo. Se puede salir como lo estás haciendo –se refiere a los catalanes– a partir del referéndum y desobedeciendo las órdenes que ellos están dando». De esto también era conocedor el presidente Puig cuando le nombró. Usted está llamando abiertamente a vulnerar la legalidad.

Pero el señor Marzà es muy hábil, el señor Marzà no tiene prisa y trabaja cada día para conseguir su objetivo. De ahí esa imposición lingüística y ese adoctrinamiento a nuestros niños. Y, si no, escuchen también como dice: «Contentos de que puedan dar este paso, que ya llegaremos nosotros. No hay que tener prisa. Ahora mismo es imposible en el País Valenciano, pero, poco a poco, pasito a pasito, los que queremos el país construiremos un puente con las mismas piedras». Esto es lo que pretende el señor Marzà con la inmersión lingüística y el adoctrinamiento a nuestros hijos. Esta es su política de promoción del valenciano, de la que tanto habla.

Pero le ha surgido un imprevisto. Mire, cuando ya tenía a todos domesticados, pues ha aparecido Vox. ¿Qué le vamos a hacer? (Remors)

Pero es que además el que se ha erigido en defensor de los valencianos y del valenciano es un traidor a los miles de personas a las que había conseguido engañar. En esa misma entrevista se refiere a Cataluña como los catalanes del norte. Y yo le pregunto: ¿quiénes son entonces los catalanes del sur, señor Marzà? Se refiere a nuestra región como las comarcas del sur de La Sénia. Tiene oportunidad luego de explicarnos a los valencianos por qué ha renunciado a representarles.

Bueno, ya no pretendía representarles cuando tomó posesión de su cargo. Pretendía ser un representante del separatismo catalán con el objetivo de anexionarse la Comunidad Valenciana. Hasta aquí lo que usted pretende. ¿Cuál es el objetivo de todas sus políticas frente a la educación? Y, desde luego, el presidente Puig, repito, era conocedor de todo esto y, aún así, le dio la responsabilidad de la educación de nuestros hijos. Como digo, hasta aquí, su objetivo.

Vamos ahora hasta dónde está usted dispuesto a llegar. Vuelvo a citar literalmente de su entrevista: «Se debe llegar hasta el final. El proceso es de la ciudadanía y no será un tribunal constitucional ni serán las leyes de España las que deban parar el proceso de soberanía del pueblo y creo – atención a esto – que ya sea legal como ilegal, según sus leyes, se ha de hacer». Palabras de un conseller del gobierno valenciano animando a saltarse la legalidad.

Y por si con todo lo anterior no quedaran claras sus intenciones, lo deja meridianamente claro con lo que sigue: «Como ya dije una vez –palabras tuyas– sin Valencia no hay independencia y ahora añado, sin desobediencia tampoco hay independencia. Debe ser tanto si quieren como si no quieren».

En sus palabras queda muy clara su intención de saltarse la legalidad si es necesario. El presidente Puig ya lo sabía, pero ahora ya lo saben todos los ciudadanos. ¿Seguirán manteniéndole en el gobierno del Botánico? Esperamos que queden socialistas que todavía defiendan a España y exijan al presidente Puig una responsabilidad.

Según el señor Marzà en esa misma entrevista comentó: «Esto hay que conseguirlo en los próximos 10 o 15 años». Teniendo en cuenta que eso lo dijo hace siete, se comprende la obsesión por pisar el acelerador en su deriva secesionista y colaboracionista con los anexionistas de Cataluña.

Y no solo ha pisado el acelerador, señor Marzà. Está pisando los derechos y las libertades de los valencianos en cuanto a política lingüística se refiere.

Si se da cuenta, no me he referido a usted en ningún momento de mi intervención como *conseller*, porque espero que después de esto el presidente Puig tarde un solo segundo en destituirle.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

(Ocupa la presidència la vicepresidenta primera de les Corts Valencianes, senyora María José Salvador Rubert)

La senyora vicepresidenta primera:

Per a donar resposta a la interpellació, té la paraula l'honorble conseller d'educació.

Quan vullga, senyoria.

El senyor conseller d'Educació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyora presidenta.

Estem acostumats normalment quan pugem a aquesta tribuna a escoltar arguments per a intentar copiar a l'original d'una còpia i rebatre'l. Normalment sol ser del Partit Popular cap a Vox, i ara és de Vox cap al Partit Popular. La mateixa interpellació que vosté acaba de substanciar, la va fer el Partit Popular només arribar al govern. Allí pot escoltar perfectament el que li vaig contestar al respecte, que, per cert, no té res a vore amb el que vosté havia posat que anava a interpellar i, per tant, com respecte a les Corts continuaré interpellat amb el que vostés havien registrat.

Mire, vostés partixen de la base que el castellà està discriminat, i així ho diuen, que el castellà a la nostra terra està perseguit, i així ho afirmen. Fins i tot, s'està arraconant el castellà. I no és una qüestió menor. És una qüestió que és habitual en vostés, davant la seu estratègia habitual, consentida i consensuada de convertir a aquells que són opressors en oprimits, aquells que són oprimits en opressors. És el que fan amb tot. És pregar-li la volta a la realitat per a poder afirmar i expandir el seu odi i que la resta de gent afirme i expandisca també l'odi.

Mire, és el de sempre, un grup parlamentari monolingüe que curiosament es convertix en monotema dient a tota una sèrie de diputats i diputades plurilingües com han de gastar el castellà, com han de gastar el valencià..., més bé, com no l'han de gastar mai i com han de gestionar les diferents llengües que conviven a la nostra terra. Monolingües acusant

plurilingües de perseguir llengües és el que realment fan sempre des de les seues tesis.

I, mire, estem acostumats a repetir moltes vegades i escoltar per vostés repetir moltes vegades la mateixa mentida per a intentar convertir-la en veritat –ací ho ha fet també en la seua intervenció– i el cert és que pot analitzar-ho. Mai, mai s'ha perseguit ni s'ha discriminat ni s'ha arraconat el castellà a la nostra terra. Mai. Ni ara ni mai. En canvi, s'ha perseguit, s'ha arraconat, s'ha discriminat i s'ha prohibit el valencià en la nostra terra.

Però de quina discriminació estem parlant? Només cal mirar les dades. Vosté pot observar l'informe que fa anualment l'Istitut Cervantes, un institut que treballa, i treballa molt bé, i fa molt bé la seu feina, i ens honra perquè així ens agrada que una part de la nostra riquesa estiga ben mantinguda, com és la nostra llengua, també com és el castellà, fa un informe cada any de l'estat de la llengua, de l'estat del castellà; i just l'any passat l'informe deia, mire si està discriminat i mire si està en perill, que és la seu tesi principal, que l'any passat va guanyar 4 milions més de parlants. Perfecte, estem molt contents d'això, i és que està en expansió. Diu que vora un 70% dels castellanoparlants han augmentat en els darrers 30 anys i, de fet, és una de les llengües que més creixement i que més incentiu institucional té, que més inversió pública n'hi ha al darrere de les llengües, que més inversió pública té al darrere, que més institucions públiques estan per a fomentar-lo, que més institucions públiques estan per a fomentar-lo.

En canvi, què diuen els estudis sobre el valencià? Des de 1992 a 2015 ni més ni menys que ha baixat el nombre de persones que l'entenen, que ha baixat el nombre de persones que el parlen habitualment, que ha baixat el nombre de persones, de valencians i de valencianes, que l'usen a les seues cases, que ha baixat el nombre de persones que l'entenen i que el gosten.

Per tant, quina és la llengua que està discriminada en la nostra terra? Quina és la llengua que necessita especial protecció? Quina és la llengua que necessita especial atenció per l'administració valenciana? És bastant evident, és bastant evident que és el valencià.

Açò és tan senzill, sé que li agradarà, vostés que lluiten contra eixos objectius de desenvolupament sostenible i tota la globalització. És exactament el mateix que si vosté vinguera ací i diguera que Amazon està discriminat perquè s'ajuda al xicotet comerç. Clar, com que estem ajudant al xicotet comerç, estem anant contra Amazon i contra les plataformes de compra per internet de les grans multinacionals. És el símil el que fa vosté en la nostra llengua, el que fa vosté amb les nostres llengües, el que fa vosté amb el castellà i amb el valencià, confrontar-los sempre, quan precisaient és a qui més hem de protegir, a qui més hem de revitalitzar, a qui més recursos públics hem de destinat des de l'administració valenciana. Res té a veure que el castellà no avance, que el castellà no seguisca sent una llengua nostra, que el castellà no seguisca arribant cada dia a més persones.

I és això el que volem, posar en valor la riquesa que té aquest poble, dels que parlen valencià i castellà, dels que volem que parlen castellà i que volem que parlen valencià i de totes les persones que viuen en esta terra, perquè tots

de veritat puguen aprendre, no només el castellà, que està garantit, sinó també en valencià.

Ha fet referència, l'única cosa que ha tingut a vore amb la interpellació de la de la seu referència que ha fet hui, que estem imposant el valencià a tots els llocs també en l'àmbit públic i en l'àmbit privat.

Engegue la tele. Quants canals hi ha en valencià ara mateix a la nostra terra? Un. Quants canals hi ha en castellà? Més de cinquanta. I està en perill el castellà?

Engegue la ràdio. Quants canals hi ha en castellà? Quants canals en valencià? Més de quaranta en castellà, un en valencià. Per això fa falta la reciprocitat efectiva de tots els canals que parlen en la nostra llengua. Per això fa falta la creació de continguts audiovisuals en valencià. Per això fa falta, si mira vosté els continguts audiovisuals destinats als xiquets i les xiquetes en valencià, quants hi ha? Sap quants continguts hi ha en la plataforma *Disney Channel*? 39 en valencià.

La senyora vicepresidenta primera:

Senyories!

El senyor conseller d'Educació, Cultura i Esport:

...el cent per cent dels continguts també estan en castellà. I en valencià només hi ha 39 dels milers que n'hi ha. Sap quants n'hi ha en islandès? 93. Sap quants parlants té l'islandès? 300.000. Sap quants parlants té del valencià? Més de cinc milions. Clar que necessita suport institucional, clar que necessita el suport actiu d'aquesta administració.

I mire, per molt que vostés intenten confrontar atiant l'odi, convertir en un problema a aquell que està discriminat i no al contrari, incentivar que de veritat aquella persona que està en situació d'opressió, aquella llengua que està en situació de discriminació siga i puga revitalitzar-se, convertir-se en una riquesa. Davant d'eixes afirmacions que fan vostés contínuament, nosaltres seguirem el mandat democràtic que tenim de l'Estatut d'autonomia, que no diu ni més ni menys -i acabe ja-, que cal especial protecció i respecte a la recuperació del valencià, no només deixar-lo com està, sinó recuperar-lo; perquè si mor, no només moren els que parlen eixa llengua, no només mor part de la nostra cultura, sinó que també mor part de la nostra identitat.

I davant d'això, nosaltres sempre seguïrem la premissa d'un dels nostres fundadors com a poble, que deia, ni més ni menys, que ens cal amar i protegir totes les persones i el poble, fer-ne regnar la justícia i vetlar perquè els grans no oprimisquen els menuts; en les llengües exactament igual.

Gràcies. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyoria.

Per a exercir torn de rèplica té la paraula la il·lustre diputada Llanos Massó. Quan vullga, senyoria.

La senyora Massó Linares:

Gracias, presidenta.

Mire, usted no está...

La senyora vicepresidenta primera:

Senyora Massó, estem ja a l'equador de la legislatura i jo li pregaria que deixe d'adrecçar-se a mi com *presidente*. Si vol li ho dic, ja que estem en una interpellació de promoció de la llengua oficial de l'estat, li ho dic en castellà. Sóc presidenta o vicepresidenta, no *president*. (Aplaudiments)

Per tant, gràcies. I li pose altra vegada els quatre minuts. Quan vullga, comence.

La senyora Massó Linares:

Gracias.

Parece que el ambiente está un poco tenso porque están escuchando cosas que no les gustaría escuchar, pero no es culpa mía, (*remors*) es culpa del señor Marzà, que cuando va a las radios catalanas...

La senyora vicepresidenta primera:

Senyories!

La senyora Massó Linares:

...se le suelta la lengua. ¡Qué le vamos a hacer! Si el señor Marzà, cuando le entrevistan en Cataluña, pues se le suelta la lengua. Aquí está muy cauto, pero cuando está allí... No, no, si lo van a poder escuchar todos los que quieran en nuestras redes sociales en cuanto acabe este pleno, no se preocupe, señor Marzà. (*Remors*)

La senyora vicepresidenta primera:

Senyories!

La senyora Massó Linares:

Porque además es que usted no está protegiendo al valenciano, usted no está protegiendo al valenciano. De ahí viene nuestra interpellación. Usted está imponiendo un catalán

para conseguir sus objetivos. (Aplaudiments) Esos objetivos son los que yo le acabo de relatar, y usted se explicó muy claramente en 2014.

Eso es lo que usted está haciendo. Usted no está protegiendo al valenciano ni mucho menos. Usted está vendiendo a Valencia y a los valencianos. Y usted lo ha reconocido, es su propia voz, señor Marzà.

Mire, antes el señor Pla decía que no se puede venir aquí a decir cosas que no se ajustan a la verdad. Aplíquese el cuento, por favor. Señor Marzà, mire usted no ha cambiado su modo de pensar en lo más mínimo y además no ha hecho una sola referencia a todo lo que yo le he relatado que usted había dicho, he repetido literalmente sus palabras, y usted ha callado cuando le he dicho que usted lo que pretendía era secesionismo y anexionismo, y no ha dicho nada. De hecho, hace un par de semanas, otra vez en Catalunya Radio –es que se le suelta la lengua cuando va por ahí–, usted volvió a hablar de zonas catalanoparlantes, cosa que es incapaz de hacer aquí, aquí habla de valencianoparlantes, intentando engañar a los valencianos. Usted reconoció abiertamente que su objetivo es que el catalán sea mayoritario y hegemonicó. Usted es profesor, señor Marzà, ¿sabe lo que significa hegemonía? Significa supremacía, señor Marzà. ¿Es usted un supremacista? (Aplaudiments) Y eso es lo que pretende su política lingüística, no la promoción del valenciano, ni mucho menos, usted la disfraza de eso, pero no es lo que pretende.

Miren, en esa misma intervención de hace un par de semanas decía: «No podemos ir encajando los golpes de los estamentos del estado para acabar con la lengua, damos pasos adelante». Ven, muy en la línea de lo que decía en 2014, pero un poco más cauto cuando hablaba de no obedecer al Tribunal Constitucional y a las leyes españolas. Le recuerdo que usted juró la Constitución española, por si se le ha olvidado.

Y vea qué opina de la situación de los niños. Dice abiertamente: «El problema es que los niños cuando salen del colegio dejan de usar el catalán». Frase textual suya, que está en las grabaciones, señor Marzà, no diga que no, que las vamos a poner.

Para usted el problema no es el nivel educativo de los niños y jóvenes. Para usted el problema es que no puede someterlos a sus delirios secesionistas cuando salen de sus dominios. El problema es que los niños son libres y cuando usted no los opriime ni los obliga eligen la lengua en la que quieren expresarse libremente. (Aplaudiments) El problema es usted, señor Marzà, usted es el problema.

Pero, ¿sabe una cosa? Usted es el problema, y un problema muy grave. Mire, el presidente Puig mantiene en el gobierno a un secesionista, supremacista, antivalenciano y antispañol, cuyo único objetivo es la anexión de Valencia a sus ilusorios países catalanes. Y en eso consiste su política lingüística, no en las historias que nos cuenta cada vez que sale a este atril.

Dice que mi interrupción no tenía nada que ver con eso. Sí, señor Marzà, porque su política lingüística, su promoción lingüística, el objetivo que persigue es lo que usted habla cada vez que le preguntan en las emisoras de radio de Cataluña.

Y ahora, sí, señor Marzà, ¿no queda ningún socialista de verdad que se avergüenze de esto? ¿No queda ningún socialista que no haya sucumbido a los cantos de sirenas de los secesionistas? ¿No queda ningún socialista que no esté de acuerdo con esta ruptura que pretende Compromís? ¿No hay ningún socialista que se atreva a alzar la voz ante todo esto? Ahora le toca mover ficha al señor Puig. Porque, además de todo eso, además de supramacista, además de secesionista, le gustan los comentarios xenófobos contra los noruegos en Alfàs del Pi. (Remors) Usted ha dado que «me gusta» a un comentario que dice: son una colonia en el peor de los sentidos».

Gracias, señor Marzà. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Té la paraula l'honorable conseller per a exercir torn de rèplica.

Quan vullga, senyoria.

El senyor conseller d'Educació, Cultura i Esport:

Gràcies.

Miren, una cosa sí que no le voy a permitir, y es que mienta, que difame, que insulte y que diga que ni yo ni este gobierno queremos a la gente que habla castellano, que no las queremos con todo nuestro cariño a todas las personas que hablan en castellano y que odiamos todo lo que huele a castellanohablante. (Aplaudiments) ¡Usted miente! Miente. Y no solo miente, y se lo voy a decir así de claro, porque cuando dice eso no solo queda en ridículo, sino que intenta hacer pensar que odiamos a personas tan queridas como mi abuelo, con quien hablaba en castellano siempre, como mis amigos, con quien con muchos de ellos hablo en castellano, como tantísima gente con la que este gobierno y las personas que conformamos este gobierno nos relacionamos en castellano.

Si ustedes tienen un problema con la lengua es un problema de odio. Son ustedes los que deben dar explicaciones a quien tengan que dar explicaciones. Aquí, todos los que conformamos esta bancada, todos los que conformamos este gobierno, no sólo queremos las dos lenguas, sino que fomentamos que todos de verdad puedan utilizarlas y sean capaces, porque tienen conocimiento para usarlas cuando quieran. Ésta es la gran diferencia entre ustedes y nosotros: que un partido que no condena la dictadura, que un partido que siembra el odio por dónde va, que un partido que señala a cada persona que se levanta contra el fascismo, hable de supremacismo es intolerable. (Aplaudiments) Y eso, eso, es a lo que ustedes se dedican, a oprimir al oprimido y prestigiar al opresor. Eso es lo que hacen ustedes, eso es lo que hacen ustedes. (Veus)

I mira, no només això, sinó que és que és al·lucinant que no han portat ni una proposta, ni una, ni una, que dignifique, no només l'ús de castellà ni el seu aprenentatge, ni han portat ni una proposta que rebata, que puga dir que el que estem fent no és també a favor del castellà. Sap que allà on hi ha

llengua pròpia els xiquets i les xiquetes, com ací, a la nostra terra, els xiquets i les xiquetes són els que més nota trauen de castellà en la selectivitat? Oh! Que curiós! (*Remors*) Quan més llengües saps, millor domines les altres llengües també. Doncs, mira, precisament és això el que volem.

Igual és que vosté no vol vore eixes xifres. Igual és que vosté no vol vore les xifres, les dades que diuen que precisament és el valencià la llengua que està sempre arraconada i que està en perill. Per això l'hem de prestigiar, per això l'hem de recuperar, per això li hem de plantar cara a les persones que, com vosté, intenten aniquilar-la.

I, mire, açò no ve de dos dies, no ve de dos dies, clar que no. Por justo derecho de conquista. Després del 1707 i després del 1711, resulta que al 1768 un tal Carles III -li sonrà per una imatge que va tindre l'altre dia el rei darrere de la seu pantalla- dictava una cèdula que deia que «la enseñanza tenía que ser única y exclusivamente en castellano». Resulta que el poble valencià, els i les mestres valencians, van dir que no, que els valencians i les valencianes també havien de seguir aprenent la seua llengua i va dictar una altra ordre que va dir clarament una cosa que no s'ha fet mai en cap altra llengua en esta terra, en cap altra llengua en esta terra, mire què diu: «No permita al maestro que los niños hablen en el idioma valenciano», no, prohibit, prohibit el valencià. Això és el que els agradarà que passara. Els seus antecessors ja ho varen intentar i no van poder.

Ni monarquies autoritàries ni dictadures han pogut amb el valencià. Vostés tampoc podran, perquè este poble s'estima la llengua, s'estima les llengües, *quiere en castellano* i estima en valencià i no podrà un grup d'extrema dreta, ultra, com vostés, acabar amb la nostra llengua.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyoria.

Reprendem el ple demà a les deu. I els recordo que, per a aquelles persones que hagen demanat el vot telemàtic, este s'activarà a les deu del matí.

I és suspesa la sessió. (*La vicepresidenta colpeja amb la maceta*)

(Se suspén la sessió a les 15 hores i 55 minuts)

D'acord amb l'article 18.2 del Reglament de les Corts Valencianes, s'indiquen les senyories assistents a la sessió:

Aguirre Larrauri, José Luis
 Àlvaro Cerezo, Mònica
 Arques Cortés, Vicent
 Arquillos Cruz, Luis
 Bachero Traver, Belén
 Barrachina Ros, Miguel

Bastidas Bono, Elena María
 Bellver Casaña, Jorge
 Besalduch Besalduch, Ana
 Blanes León, Estefania
 Bravo Sanestanislao, Gabriela
 Caballero Hueso, Mercedes
 Caballero Montañés, Juan Carlos
 Cabedo Laborda, Cristina
 Carrasco Torres, Felipe Javier
 Castelló Cervera, Trini
 Castelló Sáez, Alfredo
 Cerdán Martínez, Ana María
 Chulvi Español, José
 Climent González, Rafael
 Criado Gonzálbez, María de los Ángeles
 Davó Bernabeu, Naïara
 Del Pozo Querol, Eduardo
 Escrig Monzó, Sabina
 Esteve Aparicio, Carles
 Fernández García, Vicente
 Ferrer Matviejchuc, Graciela Noemí
 Gabarda Ortín, Cristina
 García Gomis, David
 García Guasp, Patricia
 García Latorre, Francisco Javier
 Gascó Enríquez, Beatriz
 Gascó Verdier, Beatriz
 Gayo Madera, María Luisa
 Gil García, Paco
 Giraldo Jiménez, Yaneth
 Gómez Santos, Irene
 Gracia Calandín, Carlos
 Ibáñez Bordona, Rubén
 Laguna Asensi, Carlos
 Lima Gozález, Pilar
 Llanos Pitarch, José María
 Llopis Pascual, Fernando
 Marcos Puig, Verónica
 Martín Pérez, Sandra
 Martínez Fuentes, Luis
 Martínez Ortega, José Antonio
 Martínez Ramírez, Carmen
 Martínez Ruiz, Ferran
 Marzà i Ibáñez, Vicent
 Massó Linares, María de los Llanos
 Mata Gómez, Manolo
 Menor Lucas, Rosa
 Merino Peña, Ruth
 Mezquita Juan, María Luisa
 Montaner Berbel, Michel
 Morera i Català, Enric
 Muñoz Lladró, José
 Mustafá Ávila, Rosa de Falastín
 Nadal Sendra, Josep Ramon
 Oltra Jarque, Mónica
 Ortiz Vilella, Eva
 Pascual Pérez, Miguel
 Pastor Llorens, Fernando
 Pérez Fenoll, Manuel
 Peris Cervera, Rosa
 Pineda Cuenca, Manuel
 Pla Herrero, Jesús
 Ponce Guardiola, Juan
 Quiles Bailén, María
 Robles Galindo, Papi

Rodríguez Armigen, Cristina
 Rovira Jover, José Antonio
 Rubio Delgado, Francisco
 Ruiz Castell, Pedro
 Salmerón Berga, Jesús
 Salvador Rubert, María José
 Sanchis Morera, Sunsi
 Sellés Quiles, Jesús

Serna Rosell, Rebeca
 Tena Sánchez, José Silverio
 Tormo Moratalla, Emigdio
 Torres Garcia, Nathalie
 Turiel Mollá, Miriam
 Vega Campos, Ana
 Woodward Poch, Tony
 Zaplana López, José Juan.

DIARI DE SESSIONS DE LES CORTS VALENCIANES
 Subscripcions: Servei de Publicacions i Assessorament
 Lingüístic de les Corts Valencianes
 <subscripcions@corts.es>
 Plaça de Sant Llorenç, 4 • 46003 València
 Telèfon: 96 318 80 00
 <<http://www.cortsvalencianes.es>>
 Edita: Servei de Publicacions i Assessorament
 Lingüístic de les Corts Valencianes
 ISSN: 1133-2492
 Dipòsit legal: V-1013-1983

CORTS VALENCIANES

DIARI DE SESSIONS DE LES CORTS VALENCIANES
 Subscripciones: Servicio de Publicaciones y Asesoramiento
 Lingüístico de las Corts Valencianas
 <subscripcions@corts.es>
 Plaza de San Lorenzo, 4 • 46003 Valencia
 Teléfono: 96 318 80 00
 <<http://www.cortsvalencianes.es>>
 Edita: Servicio de Publicaciones y Asesoramiento
 Lingüístico de las Corts Valencianas
 ISSN: 1133-2492
 Depósito legal: V-1013-1983